

Svět slz je tak záhadný

„Malý princ byl teď hněvem celý bledý.

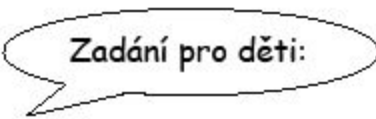
„Už miliony let si květiny tvoří trny. A beránci je přesto po milióny let okusují. A to není vážná věc, snažíme-li se pochopit, proč se květiny tolik namáhají, aby měly trny, když ty trny na nic nejsou? Copak boj beránků a květin není důležitý? Není to vážnější a důležitější než počítání toho tlustého červeného pána? A co když já znám květinu, jedinou na světě, protože neroste nikde jinde než na mé planetě? A co když mi tu květinu nějaký beránek rázem zničí, jen tak, jednou zrána, a ani si neuvědomí, co dělá? To že není důležité?“

Zarděl jsem se a po chvíli pokračoval:

„Má-li někdo rád květinu, jedinou tohoto druhu na miliónech a miliónech hvězd, stačí mu, aby byl šťasten, když se na hvězdy dívá. Řekne si: Tam někde je má květina... Ale sežere-li beránek květinu, bude to, jako by najednou všechny hvězdy pohasly! A to že není důležité!“

Nemohl už dál mluvit. Propukl náhle v pláč. Nastala noc. Odhodil jsem nářadí. Nezáleželo mi už na kladivu, svorníku, žízni ani smrti. Na jedné hvězdě, na planetě, na té mé, na Zemi, bylo nutno utěšit malého prince. Vzal jsem ho do náruče. Kolébal jsem ho. Říkal jsem mu: „Květině, kterou máš rád, nehrozí nebezpečí... Nakreslím tvému beránkovi náhubek. Nakreslím ti pro tvou květinu ohrádku... Udělám...“ Nevěděl jsem už pořádně, co říci. Připadal jsem si strašně nešikovný. Nevěděl jsem, jak se mu přiblížit, jak se k němu dostat... Svět slz je tak záhadný.“

Zadání pro děti:

- Napište vyprávění, jak mohl příběh pokračovat.
- Napište pohádku, ve které bude svět slz.
- Napište úvahu na toto téma.

Vyber si jednu z variant.

Z prací žáků:

Svět slz je tak záhadný

„Tak já dám tvému beránkovi náhubek a nebo udělám pro tvoji kytičku ohrádku.“ Ale malý princ stále plakal a pak a nechtěl přestat. Svět slz je opravdu tak záhadný pomyslel jsem si. A v tom mě napadlo: „Co kdybych kolem kytky udělal neviditelnou ohrádku?“

„A k čemu by mi byla?“

„No, když by beránek chtěl kytce sežrat trny, tak by ho klec zavřela.“

„Ale to by byl chudák pořád zavřený a kytky by nemohla dále růst“, řekl princ a znovu začal plakat.

„Už vím, řekneme beránkovi, aby nejedl kytku. Řekneme mu, že je jediná a že když ji sní, tak už nikdy žádnou neuvidí.“ A v tom se malý princ rozesmál.

Zuzka

Svět slz je tak záhadný

Když někdo brečí, mnohdy nám nepoví proč. To je pro nás záhada.

Ve světě slz je pořád smutno. Tomuto světu vládne smutek, černý jako černá barva.

Aby tento svět zmizel, potřebujeme mít u sebe přátele. Musíme se něčím zabavit. Jinak bude dlouho smutek vládnout našemu nitru.

Mnohdy ale smutek nezaženeme, protože nám třeba zemřel někdo blízký.

Vašek

Svět slz je tak záhadný

A v tom se Malý Princ rozplakal. Kamarád ho utěšoval, aby neplakal.

Uplakáný princ řekl, že nesnáší slzy a ptal se sám sebe, proč Bůh musel stvořit smutek. Nikdy nesnášel smutek zrovna nejlépe.

Kamarád se ho zeptal, zda by mohl říct, jak vypadá smutek.

Princ zase uplakaně řekl, že je to takový chudý, samotný, prázdný svět, kde je každému úzko.

Kamarád se ho ptal, proč ten svět existuje. Princ odpověděl, že všude na světě jsou neustále starosti a ty starosti odplouvají do Světa slz.

Kamarád se ho ptal, co mu při smutku pomáhá.

Princ odpověděl, že je to „Západ slunce“. A díval se radostně na západ slunce.

Jiří

Co dělám, když je mi smutno

Když je mi smutno, tak si jdu lehnout do pokoje a pustím si romantickou hudbu. Také si například čtu romantickou knihu.

Bylo mi naposled smutno, když jsem měl rád jednu žákyni a ona mě ne. Pořád jsem na ni musel myslet a ona mě pořád nechtěla, tak jsem šel na procházku do lesa k řece, usadil jsem se na břehu, kouknul jsem se na vodu, jak se krásně vlnky houpaly, ryby jak klidně a krásně plavaly. Zvedl jsem se a šel do lesa, kde jsem viděl smky. Šel jsem lesem a pořád jsem na ni myslel. Vyšel jsem z lesa a na poli běželi dva zajáci. Odešel jsem se slzami v očích. Lehl jsem si do postele a snažil jsem se usnout, ale nešlo to. A nakonec jsem usnul. A stejně se na ni nedá zapomenout. A to je co dělám, když je mi smutno.

Roman

Co dělám, když je mi smutno

Když je mi smutno, tak se jdu mazlit s naším kocourkem. Vezmu si našeho Matýska a začnu ho hladit. Vezmu ho na klín a začnu ho drbat pod bradou a za uchem. On začne příjemně vměť a já ho za to hladím od hlavičky až po zadeček. Vždy, když dojedu rukou až na konec hřbetu, tak zvedne

ocásek a začne s ním vrtět. Po té ho začnu drbat na bříšku a to už dostávám pocit - dobrý pocit a to už se necítím smutně, tak se zvednu a jdu něco dělat.

Michal

Co dělám, když je mi smutno

Když je mi smutno, tak nechci nikoho vidět ani slyšet, chci mít klid. Když za mnou někdo přijde, tak mu nic nechci říct, co se mi stalo, až po nějaké chvíli mu to povím.

Byla jsem hodně smutná, když jsem čekala na dopis, který měl přijít od kamarádky, která je moje nejlepší kamarádka.

Ještě jsem byla moc smutná, když mi zemřela prababička. Byla jsem velmi smutná, protože jsem měla prababičku ráda, protože byla hodně hodná a milá, byla jsem na ni moc zvyklá, chodila jsem k ní. Když jsem byla u své babičky, tak tam bydlela prababička, a já jsem tam chodila pořád, byla to pro mě moc dobrá osoba. Vyprávěla nám pohádky a příběhy, jaké jsme chtěli, byl to zážitek a moc mi teď chybí.

Těším se, až tahle babička taky bude prababička, určitě to musí být velmi krásné.

Lenka C.

Co dělám, když je mi smutno

Když je mi smutno, tak sednu na kolo a jedu se projet, třeba k řece. Tam si sednu na most a čekám, až to přejde. V zimě je to ale špatné, jít si sednout někam ven a proto si buď zalezu do pokojíčku nebo k počítači.

Nejlepší na smutek je jít si lehnout a přemýšlet o něčem hezkém (pak většinou usnu a celou noc mám co dělat).

Někdy si třeba něco napíšu na počítači nebo si zahraju nějakou hru nebo programuju (stejně se nejradši hraju v počítači).

Když je mi smutno, tak si pozvu kamaráda a děláme všechno možné. Občas taky píšu dopisy - ony teda občas nedojdou, nebo je nepošlu, ale taky je to dobrá relaxace - psát známým a kamarádům. Někdy také napíšu na inzerát v seznamce.

Jirka Č.

Co dělám, když je mi smutno

Když je mi smutno, tak myslím na to, co mě trápí a třeba si poslouchám hudbu nebo si kreslím nebo maluju. Ve středu, když jsi nám řekla, že odcházíš, spolu s paní ředitelkou, tak jsem nevěděla, co má dělat - protože jsem si nemohla pustit hudbu a ani jsem si nemohla kreslit nebo malovat... Na obědě jsme si povídali o tobě a vůbec jsme tomu nevěřili. Na jídlo jsme vůbec neměli chuť. A tak až jsem přišla domů, tak jsem poslouchala svoje nejoblíbenější kazety a skupiny a při tom si kreslila.

Když mám radost a najednou mi někdo řekne smutnou zprávu, tak mě to tolik nerozhodí, jako když by mi bylo smutno a slyšela bych smutnou zprávu, tak by mě to docela dost vzalo.

Jsem ráda, že jsi nám to řekla a že jsi to před námi neskrývala. Jsem ráda, že jsi nám to řekla poslední hodinu a ne uprostřed, protože jinak bychom se nemohli soustředit na výuku.

Míša